



ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

Τμήμα  
Χημικών  
Μηχανικών



@ChemEngUP

Τα Νέα του Τμήματος Χημικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών

2<sup>η</sup> περίοδος – Τεύχος 3

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2018

1<sup>ο</sup> Συμπόσιο Αποφοίτων του Τμήματος Χημικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών, Πάτρα 15-16 Ιουνίου 2018 (Σ.Μ.)

Απόφοιτοι του Τμήματος Χημικών Μηχανικών θυμούνται, αναπολούν και διηγούνται στο @ChemEngUP ...



ChemEngUP

Περισσότεροι από 220 απόφοιτοί μας συγκεντρώθηκαν στο χώρο όπου πέρασαν 5 χρόνια της δημιουργικής τους νεότητας... Σαράντα χρόνια μετά την έναρξη της λειτουργίας του, το Τμήμα Χημικών Μηχανικών τους υποδέχτηκε στο Συνεδριακό και Πολιτιστικό Κέντρο του Πανεπιστημίου Πατρών σε ένα διήμερο που σημαδεύτηκε από νοσταλγία, συγκίνηση και πολλή διασκέδαση. Στον σύνδεσμο: <http://alumni-symposium.chemeng.upatras.gr> θα βρείτε τα ζωντανά «πρακτικά» του Συμποσίου. Η 1η μέρα ξεκίνησε με τις εισηγήσεις του Προέδρου, Δημήτρη Βαγενά καθώς και του Προέδρου της περιόδου των επιτυχιών (σε επίπεδο πιστοποίησης), Δημήτρη Ματαρά. Και οι δύο κατάφεραν να δώσουν στους αποφοίτους μας το σύγχρονο στίγμα του Τμήματος και να δείξουν τις προοπτικές του, χωρίς να παραλείψουν να αναφερθούν και σε αυτές που έχουν αρνητικό πρόσημο.

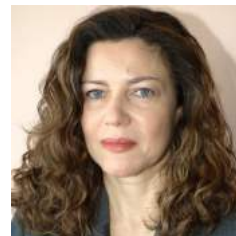
Ωστόσο, ο πόλος έλξης για τους συνέδρους την 1η μέρα ήταν οι ομιλίες των παλιών καθηγητών τους. Τόσο ο Γιώργος Παπαθεοδώρου όσο και ο Κωνσταντίνος Βαγενάς δεν τους διέψευσαν. Ο πρώτος, παρουσίασε με το δικό του γλαφυρό τρόπο κάποια επιλεγμένα στοιχεία από την ιστορία του Τμήματος όπως τα θυμάται ο ίδιος, ως πρωταγωνιστής των πρώτων χρόνων. Ο δεύτερος, αναφέρθηκε σε όλα τα διατελέσαντα μέλη του ακαδημαϊκού και διοικητικού προσωπικού, ενώ δεν παρέλειψε να μας μαγέψει με τους «περιληπτικούς τίτλους» της πρόσφατης έρευνάς του κάνοντας όλους μας να αναπολήσουμε τα φοιτητικά μας χρόνια..., τότε που παρακολουθούσαμε μαγνητισμένοι την εμπνευσμένη του πανεπιστημιακή διδασκαλία.

Συνέχεια στη σελ. 2 →



• Παναγιώτης Σμυρνιώτης  
(σελ. 4,5)

«..Αποφοιτήσαμε τον Ιούνιο του 1989 και πετάξαμε μακριά σαν τα πουλιά...»



• Εσπερία Τσαγκαροπούλου  
(σελ. 6)

«..Μαθαίνετε, δοκιμάζετε, τολμάτε !! ..»



• Χρήστος Χατζής  
(σελ. 7)

«..το εύρος της Χημικής Μηχανικής παρέχει τις προϋποθέσεις για να διαπλάσεις το επαγγελματικό σου μέλλον όπως το θέλεις εσύ...»



• Αναστασία Σιδέρη  
(σελ. 8,11)

«..Είμαι περήφανη που σπούδασα χημικός μηχανικός στη Σχολή μας»



Συνέντευξη

• Πέτρος Κουτσούκος  
(σελ. 9,10)

«...Ένα είναι το μυστικό: Δουλειά, δουλειά, δουλειά! ..»

—>Συνέχεια από τη σελ. 1

## 1<sup>ο</sup> Συμπόσιο Αποφοίτων



Το @ChemEngUP θεωρεί ότι ήταν ασύμμετρη η κατανομή του βήματος την 1η μέρα του Συμποσίου, κάτι που εκδηλώθηκε και από την απουσία του μοναδικού εκπροσώπου του ακαδημαϊκού προσωπικού της δεκαετίας του '70. Ωστόσο, αξίζουν πολλά και ζεστά συγχαρητήρια στην οργανωτική επιτροπή για το μεράκι και το μόχθο με τον οποίο οργάνωσε το Συμπόσιό μας. Παραλείψεις δεν κάνει μόνο αυτός που μένει άπραγος.



Ο ακαδημαϊκός Κωνσταντίνος Βαγενάς που με τον συγκινησιακά φορτισμένο, ουσιαστικό και πάνω από όλα ενωτικό λόγο του, λάμπρυνε την απογευματινή συνεδρία της 1ης μέρας του Συμποσίου και εκπροσώπησε επάξια την 1η γενιά των παρόντων, απόντων και χαμένων δασκάλων μας

Η 2η μέρα του συμποσίου επεφύλασσε μεγάλη συγκίνηση, νοσταλγία και εκπλήξεις. Οι 19 απόφοιτοι που πήραν το λόγο μας έκαναν να νιώσουμε υπερήφανοι.



**Πανδής:** «..Διάλεξα να φοιτήσω στο μικρό γαλακτικό χωριό..., ήταν από τις καλύτερες αποφάσεις μου..»

**Γεντεκάκης:** «..το μετέωρο βήμα του πελαργού..»

**Νεοφυτίδης:** «..Δεν μου άρεσε η χημεία και γι' αυτό έγινα χημικός μηχανικός.., ..με εντυπωσίασε η διεπιφάνεια με τη φιλοσοφία...»

**Παντζίκας:** «Σήμερα, ένιωσα ότι γύριζα σε ένα γνώριμο και οικείο μέρος...σαν να γύριζα σπίτι μου μετά από δεκαετίες..»

**Συριόπουλος:** «..δεν άντεξα να γυρίζω με μια βαλίτσα τα εργοστάσια της PIRELLI στην Ευρώπη και διάλεξα το δύσκολο δρόμο του μηχανικού-επιχειρηματία..»

**Τσαγκαροπούλου:** «..η χημική μηχανική, πασσαρτού κλειδί που απελευθερώνει τις δυνατότητές σου..»

**Χατζής:** ένας ελικοειδής «κύκλος» από τον ακαδημαϊκό χώρο στη βιομηχανία, στην έρευνα και στην επόμενη βαθμίδα του ακαδημαϊκού χώρου, ως καθηγητής.

**Λεμπιδάκης:** «..ήρθα να σας μιλήσω με τις ιδιότητες, του απόφοιτου που νιώθει ότι οφείλει στο Πανεπιστήμιο, του πατέρα, αλλά και του επιχειρηματία που ζητάει δυνατά στελέχη και επιστήμονες για την ανάπτυξη της επιχείρησης του αλλά και της οικονομίας της χώρας μας..»

**Πλακογιαννάκης:** «..έγινα χημικός μηχανικός από σύμπτωση.. Με γοήτευσε ο τρόπος που μιλούσε για τη σχολή ένας φοιτητής που μου έκανε μάθημα: ο Γιάννης Γεντεκάκης!..»

**Κικκινίδης:** «..η λέξη που ήρθε στο νού μου όταν έλαβα την πρόσκληση των διοργανωτών ήταν: α ρ ι σ τ ε ί α ..»

**Κουτελιέρης:** «..μου έδιναν έναν βράχο και ένα σφουγγαράκι και μου ζητούσαν να σμιλέψω άγαλμα!..»

**Θωμόπουλος:** «..Η επιλογή μου να γίνω χημικός μηχανικός ήταν εντελώς συνειδητή...»

**Τσιπλακίδης:** «..Δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι δεν έχουν όρια οι εφαρμογές της χημικής μηχανικής..»

**Λάζος:** «..Δομημένη σκέψη.., νοοτροπία ανάπτυξης, ηγετική συμπεριφορά...».

**Συμρνωίτης:** «..Ήταν τύχη μεγάλη που μπήκα σε ένα department το οποίο ήταν εξαίρετο..., στη διάρκεια των σπουδών μου στην Πάτρα άλλαξε το DNA μου...»

**Τζιρτζιλιάκης:** «..Οι καθηγητές μας δημιούργησαν ένα οικοσύστημα που μας εισήγαγε σε έναν νέο κόσμο..»

**Στεφάνου:** «..η χημική μηχανική αποτελεί τη διεπαφή μεταξύ φυσικής και μηχανικής..»

**Σουεντίε:** «..γνώση, συνεργασίες, φιλίες..»

**Ζαγοραίος:** «..οι σπουδές μου στο Τμήμα Χημικών Μηχανικών ...»

EDITORIAL

@ChemEngUP

Ματιές... (Σ.Μ.)



Καλοκαίρι: οι κέδροι της Γαύδου, οι αμμόλοφοι της Κατερινόσκαλας, οι μεγάλες άμμοι του Λιβυκού στη Νότια Κρήτη, η μικρή παραλία με τις καλαμιές απέναντι από την Αντίμηλο... Μεγάλο φωτεινό καλοκαίρι! Μας γέμισε με κείνη την ιδιότυπη πληρότητα που έχει μέσα της το στοιχείο της γλυκιάς επανάληψης, το ίδιο που θυμόμαστε από παιδιά... Δεν ήταν όμως αθώο το φετινό καλοκαίρι... Σημαδεύτηκε από τα γεγονότα του Ιουλίου στην Ανατολική Αττική... Ένα «δεν ξεχνώ» από τις «Ματιές»...



Αριστερά: «Μικρή Καρυάτιδα» με το βλέμμα στο Νοτιοδυτικό Αιγαίο. Δεξιά: Νηφάλιες σπονδές στο ελληνικό καλοκαίρι

Πέρασε στην ιστορία του Τμήματος το 1<sup>ο</sup> Συμπόσιο των Αποφοίτων μας. Στην πραγματική ιστορία.... Συμπληρώνει αυτή που ξέραμε και θα θυμόμαστε! Κόκκοι χρυσής άμμου από τις έρημες ακτές που επισκέφτηκα το καλοκαίρι βρέθηκαν μέσα στα χαρτιά με τις σημειώσεις μου καθώς τις ξεφύλλιζα για να γράψω το editorial. Άκουσα ξανά όλες τις παρουσιάσεις του Συμποσίου, κρατώντας σημειώσεις... Κάποιοι δεν απέφυγα να ακούσω ξανά και ξανά, με θαυμασμό και συγκίνηση..., μου προκαλούσαν ένα ορμητικό slide show με rollaroids από τις δεκαετίες των '80s, των '90s και των '00s. Οι απόφοιτοί μας..., αναδεικνύονται σε ένα μεγάλο πλούτο που έχει αυτό το Τμήμα! Άξιοι και καλύτεροι μας σε πολλούς τομείς. Δεν έφτασαν τα χρόνια μας, αλλά ξεπέρασαν τα μυαλά μας και μας πρόσφεραν ιδέες.. Η περί του αντιθέτου άποψη είναι ...προπολεμική. Είχε μεγάλη απήχηση στις αισθήσεις μας το Συμπόσιο... Συγκίνηση, νοσταλγία, επανένωση, ξυπνήματα της μνήμης και διασκέδαση...

Αφυπηρέτησαν στις 31 Αυγούστου, τρεις εμβληματικές φυσιογνωμίες του ακαδημαϊκού προσωπικού του Τμήματος. Με σειρά παλαιότητας: ο ακαδημαϊκός Κωνσταντίνος Βαγενάς, ο Ξενοφών Βερύκιος και ο Πέτρος Κουτσούκος. Διακρίθηκαν και οι τρεις για την

εξαίρετη και υψηλού επιπέδου πανεπιστημιακή διδασκαλία τους. Η ελπίδα μας είναι ότι θα τους έχουμε κοντά μας συχνά.



Ο Κωνσταντίνος Βαγενάς με τη «μαγική» διδασκαλία του ενέπνευσε τους νεώτερους, ενώ με την πρωτοποριακή του έρευνα έδωσε πνοή στην εξωστρέφεια του Τμήματος



Ο Ξενοφών Βερύκιος, με τη σχολή σκέψης που δημιούργησε, γαλβάνισε μια δυναμική ερευνητική ομάδα αφήνοντας σφραγίδα ανεξίτηλη στο πεδίο της Κατάλυσης. Χαρισματικός δάσκαλος

Ο Πέτρος Κουτσούκος (σελ. 9,10) αφηγείται στη Δανάη την πορεία του στην ακαδημαϊκή ζωή. Θυμάται τα φοιτητικά του χρόνια, το «μικρόβιο» της έρευνας που υπηρέτησε με συνέπεια και μεράκι, αλλά και την αγάπη και αφοσίωσή του στη διδασκαλία, μέσω της οποίας προσπαθούσε άοκνα να μεταφέρει τις πλούσιες γνώσεις του στους φοιτητές μας.

Ο Παναγιώτης Σμυρνιώτης, η Εσπερία Τσαγκαροπούλου, ο Χρήστος Χατζής και η Αναστασία Σιδέρη.... Απόφοιτοί μας από τα '80s (1989, 1987, 1987 και 1984) κοσμούν τις εσωτερικές σελίδες του @ChemEngUP (σελ. 4-8, 11), αφηγούμενοι τις ιστορίες τους. Ανατροπές, «αναχωρήσεις» και «επαναπατρισμοί» δίνουν το στίγμα των μεγάλων οριζόντων του χημικού μηχανικού.

Δεκαπενταύγουστος... Με τον αέρα ακόμα στα μαλλιά, με τα καινούρια τατουάζ και με νέους, αναθεωρημένους στόχους οι φοιτητές μας μαζεύουν «τα βιβλία που είχαν φέρει από την Πάτρα για να διαβάσουν το καλοκαίρι» (παλιό σύντομο φοιτητικό ανέκδοτο), τα... ξεσκονίζουν και ετοιμάζονται να επιστρέψουν για το στίβο της εξεταστικής του Σεπτεμβρίου. Η στήλη τους εύχεται καλή επιτυχία και να μπου «καθαροί» στο επόμενο έτος για να απολαύσουν τις σπουδές τους.

Πρωτοετείς! Αγαπητά παιδιά μας, καλώς ήρθατε! Θα μας βρείτε δίπλα σας στα βήματα της μάθησης. Θα προσδοκούμε να γίνετε καλύτεροί μας και να μας κάτετε περήφανους.



• Παναγιώτης Σμυρνιώτης

*Professor, Department of Chemical & Environmental Engineering, University of Cincinnati, Ohio*

**Τα πρώτα βήματα της καριέρας μετά την αποφοίτηση από την Πάτρα**

Αποφοίτησα από το Τμήμα Χημικών Μηχανικών της Πάτρας το καλοκαίρι του 1989, μετά από πέντε αξεχάστα φοιτητικά χρόνια. Στη διάρκεια του 4<sup>ου</sup> και 5<sup>ου</sup> έτους έκανα όλες τις απαραίτητες ενέργειες επικοινωνίας με αμερικανικά πανεπιστήμια για να εξασφαλίσω υποτροφία και κατάφερα να γίνω δεκτός για Ph.D. από αρκετά πανεπιστήμια σε αυτή τη μαγική χώρα όπου τα όνειρα μπορούσαν να γίνουν πραγματικότητα. Πρέπει να ομολογήσω ότι το βήμα αυτό ήταν κάτι που δεν περίμενα και δεν ήμουν καθόλου προετοιμασμένος να κάνω στην απλή μέχρι τότε ζωή μου. Ο νέος μου στόχος ήταν να κάνω το Ph.D. σε ένα αμερικανικό πανεπιστήμιο και να επιστρέψω στην Ευρώπη για μια δουλειά στη βιομηχανία.

Αμέσως μόλις έφυγα από την πατρίδα μας ένιωσα πολύ μεγάλη νοσταλγία και μου έλειψαν όλα όσα θεωρούσα αυτονόητα και δεν εκτιμούσα στην όμορφη Ελλάδα μας. Μου έλειψαν οι συγγενείς μου, οι φίλοι μου και όλα τα απλά υπέροχα πράγματα που είχα στον τόπο μου. Τα πέντε χρόνια σπουδών χημικής μηχανικής στην Πάτρα ήταν πολύ καλά! Στην Πάτρα δουλεύαμε πολύ, αλλά είχαμε και χρόνο για τη φοιτητική ζωή με τους φίλους μας. Η πρώτη χρονιά του μεταπτυχιακού σχολείου στην Αμερική ήταν η πιο δύσκολη της ζωής μου. Είχα να αντιμετωπίσω δύσκολα μαθήματα με εργασίες στο σπίτι σε εβδομαδιαία βάση για κάθε μάθημα. Ήταν όπως θα λέγαμε «μια κόλαση», αλλά ευτυχώς πέρασε χωρίς απώλειες και στο δεύτερο χρόνο ξεκίνησε η έρευνα, η οποία ήρθε σαν μια μεγάλη ανταμοιβή. Εκείνη η περίοδος των μεταπτυχιακών σπουδών ήταν μια πολύ παραγωγική φάση στη ζωή μου. Έμαθα πολλά καινούρια πράγματα, χρησιμοποίησα νέες πειραματικές τεχνικές και μελέτησα συναρπαστικά προβλήματα στην ετερογενή κατάλυση, νέα υλικά, μοριακά κόσκινα και χημικούς αντιδραστήρες. Η ερευνητική μου δουλειά για το Ph.D. οδήγησε σε αρκετές δημοσιεύσεις και ενίσχυσε το επιστημονικό μου υπόβαθρο. Ο επιβλέπων του Ph.D. μου συνήθιζε να λέει ότι «δουλεύουμε επτά μέρες και ξεκουραζόμαστε την όγδοη μέρα της εβδομάδας»! Ακόμα ψάχνω εκείνη την όγδοη μέρα! Ωστόσο, την περίοδο που εκπονούσα τη διατριβή μου, αυτό που έκανα (χωρίς να το καταλαβαίνω συνειδητά) ήταν να χτίζω την επόμενη φάση της καριέρας μου που δεν ήταν άλλη

από το να δουλέψω στον ακαδημαϊκό χώρο! Την άνοιξη του 1994, όταν πλέον κόντευα να τελειώσω το Ph.D. στο Chemical Engineering Department του SUNY (State University of New York) στο Buffalo ξεκίνησα να ψάχνω για ακαδημαϊκή θέση. Και το θαύμα έγινε! Τον Σεπτέμβριο του 1994 ξεκίνησα σαν Assistant Professor στο Chemical Engineering Department στο University of Cincinnati.



*Ρίο-Αντίρριο! Με τον πολύ καλό μου φίλο Στάθη Κικκινίδη (καθηγητή σήμερα στο ΤΧΜ του ΑΠΘ) καθ' οδόν προς τον ΑΗΣ ΔΕΗ Καρδιάς (Πτολεμαΐδα) και τη Θεσσαλονίκη, σε φοιτητική εκδρομή*

**Οι ασχολίες στην έρευνα και σε άλλες ακαδημαϊκές δραστηριότητες**

Όχι, δεν ήταν όνειρο! Είχα γίνει καθηγητής χημικής μηχανικής, ενώ λίγα χρόνια πριν (ως πρωτοετής και δευτεροετής στην Πάτρα) αγωνιζόμουν για να περάσω μαθήματα. Και ξάφνου, αντιμέτωπος με πραγματικές δυσκολίες: να δουλεύω πάρα πολλές ώρες για να ετοιμάζω τα μαθήματα που πρέπει να διδάξω, να ξεφυχτώ για να γράφω ερευνητικές προτάσεις για πράγματα που μου φαίνονταν καινούρια και συναρπαστικά για να μελετήσω. Και τι αποκόμιζα; Απορρίψεις, απορρίψεις, απορρίψεις για τις προτάσεις που υπέβαλα. Ξέρετε, κανείς ουσιαστικά δεν είναι προετοιμασμένος για μια ακαδημαϊκή δουλειά. Χρειάζεσαι πολλές γνώσεις, να είσαι καλός δάσκαλος, να βρίσκεις ενδιαφέροντα ερευνητικά εγχειρήματα, να προσελκύεις χρηματοδότηση για να χτίσεις ερευνητικά εργαστήρια. Αλλά στο τέλος, η σκληρή δουλειά ανταμείβεται. Κατάφερα να εξασφαλίσω χρηματοδότηση, η ερευνητική μου ομάδα αναπτύχθηκε και δημοσιεύσαμε πολλές καλές εργασίες.

Έτσι, ήρθε η επόμενη βαθμίδα ώσπου έγινα Καθηγητής και λίγο αργότερα (το 2005) έγινα Πρόεδρος στο Τμήμα Χημικών Μηχανικών στο Cincinnati. Ως απόφοιτος της νέας μας (ακόμα τότε) σχολής δεν περίμενα ότι θα κατάφερα κάτι τέτοιο. Ωστόσο, δεκάδες απόφοιτοι από την Πάτρα κατάφεραν ανάλογα επιτεύγματα στον ακαδημαϊκό χώρο, τόσο στην Αμερική όσο και στην Ευρώπη, ενώ ακόμα περισσότεροι έκαναν λαμπρές καριέρες στη βιομηχανία. Είναι αυτονόητο ότι η δουλειά που γίνεται στο Τμήμα μας στην Πάτρα είναι η αιτία για όλα αυτά μέσω της εκπαίδευσης των αποφοίτων χημικών μηχανικών του.

—>Συνέχεια από τη σελ. 4

## • Παναγιώτης Σμυρνιώτης



Ο Παναγιώτης Σμυρνιώτης, στο φουαγιέ του Συνεδριακού Κέντρου στις 15 Ιουνίου. Συγκινήθηκε και συγκίνησε με την πολύ ζωντανή, γεμάτη αναμνήσεις και νοσταλγία ομιλία του

Στην έρευνα είχα την τύχη να δουλέψω με πολλά συναρπαστικά θέματα. Για το Ph.D. δούλεψα με αντιδράσεις που καταλύονται από ζεόλιθους. Ως καθηγητής, είχα την ευκαιρία να ξεκινήσω πολλά ερευνητικά εγχειρήματα. Αναπτύξαμε αποτελεσματικούς καταλύτες για τον καθαρισμό αερίων από τοξικά συστατικά που περιέχονται σε ορυκτά καύσιμα καθώς και τεχνολογίες καθαρισμού αερίων και υδατικών ρευμάτων από τοξικές οργανικές ουσίες με μεθόδους φωτοκατάλυσης. Αναπτύξαμε ζεόλιθους για καλύτερα υγρά καύσιμα καθώς και νέους καταλύτες και μεμβράνες για παραγωγή υδρογόνου καθώς και ροφητές υψηλής θερμοκρασίας για δέσμευση διοξειδίου του άνθρακα. Η πραγματική όμως ευλογία στην ακαδημαϊκή μου ζωή ήταν το ότι ήμουν περιτριγυρισμένος από ταλαντούχους και εργατικούς φοιτητές που πραγματοποιούσαν εξαιρετική δουλειά.

### Μνήμες, σκέψεις και γεγονότα από τις σπουδές μου στο Τμήμα

Θυμάμαι πάρα πολλές στιγμές!! Υπέροχες, αστείες, ευτυχισμένες αλλά ακόμα και τρομακτικές στιγμές από τα χρόνια της Πάτρας. Θυμάμαι τα πάντα με πολλή νοσταλγία και αγάπη. Δεν θα ξεχάσω τις αξέχαστες στιγμές που περάσαμε με τους συμφοιτητές μου στις Απόκριες, τη ζωή μου στη φοιτητική εστία, όπου έζησα πέντε χρόνια! Δεν ξέρω από πού να αρχίσω και πού να σταματήσω. Θα περιοριστώ σε κάποια που φαντάζομαι θα κάνουν τόσο εμένα αλλά και τους φίλους μου που θα διαβάσουν αυτές τις γραμμές να γελάσουμε.

Θυμάμαι τα εργαστήρια της αναλυτικής χημείας όπου πονοκεφαλιάζαμε για να προσδιορίσουμε τη σωστή ποσότητα κάποιου αγνώστου μεταλλοϊόντος στο

δείγμα μας, συνήθως με...παταγώδη αποτυχία. Ένας αγαπητός συνάδελφος από την Παλαιστήνη, ο Gassan, έριξε το δείγμα του στο πάτωμα!!..., στη συνέχεια μάζεψε τα υγρά και τα στερεά από κάτω και το τελικό του αποτέλεσμα ήταν σωστό με ακρίβεια τέταρτου δεκαδικού. Τραβάγαμε τα μαλλιά μας για ...τον δίκαιο τούτο κόσμο! Στο 2<sup>ο</sup> έτος είχαμε μεταξύ άλλων την προφορική εξέταση στις Αριθμητικές Μεθόδους. Ο καθηγητής ήταν «βαρέων βαρών» και κλασσικό παράδειγμα φόβητρου που έκανε την εξέταση να μοιάζει περισσότερο με ανάκριση. Η αιτία του ανακριτικού ύφους είχε να κάνει με το γεγονός ότι κατά...σύμπτωση(!!) όλοι μας κάναμε την ίδια παραδοχή για να αναπτύξουμε κάποια διαφορικά. Εντάξει, οι φοιτητές «συνεργάζονται» μεταξύ τους και έτσι επιταχύνεται κάπως και η μετάδοση του σφάλματος. Ομολογώ, είχα κάπως φοβηθεί παρόλο που κι εγώ είμαι «βαρέων βαρών». Στο 3<sup>ο</sup> έτος θυμάμαι το δέος πριν πάρουμε τα μαθήματα «Ροή Ρευστών» και «Φαινόμενα Μεταφοράς» με τον καθηγητή Αλκιβιάδη Παγιατάκη. Για μας τότε αυτά τα μαθήματα ήταν το “go or not go” για το αν θα καταφέρουμε να γίνουμε χημικοί μηχανικοί. Σήμερα, ακόμα δακρύζω όταν θυμάμαι εκείνες τις υπέροχες διαλέξεις και όλα όσα μάθαμε για να γίνουμε στη συνέχεια καλοί μηχανικοί.

Φυσικά, όπως γίνεται σε όλες τις παλιές ταινίες, είχαμε “happy end”. Αποφοιτήσαμε τον Ιούνιο του 1989 και πετάξαμε μακριά σαν τα πουλιά. Χιλιάδες στιγμές έγιναν γλυκές αναμνήσεις από τις χιλιάδες υπέροχες στιγμές της φοιτητικής ζωής μου στην Πάτρα.



Αίγιο, καλοκαίρι 1989. Αποχαιρετιστήριο πάρτυ μετά την αποφοίτηση και λίγες μέρες πριν το «τίναγμα των φτερών». Σε πρώτο πλάνο, από αριστερά: Γεράσιμος Όρκουλας, (Ph.D. Cornell, σήμερα Assistant Professor UCLA/Chemical Engineering), Στάθης Κικκινίδης (καθηγητής ΤΧΜ/ΑΠΘ) και δεξιά ο Λεονάρδος Λιανός (Ph.D. Un. Claude Bernard, Lyon, σήμερα Chef d'entreprise, KAIRIOS, Lyon Area, France.) Όρθιος, αρκετά κιλά ελαφρύτερος, ετοιμάζομαι να κόψω την τούρτα.



## • Εσπερία Τσαγκαροπούλου

INNEPA ΕΠΕ,  
Managing Partner

### Η Χημική Μηχανική: Το πασπαρτού κλειδί που απελευθερώνει τις δυνατότητές σου

Μετά το 1<sup>ο</sup> Συμπόσιο Αποφοίτων, μου ζητήθηκε από το @ChemEngUP να γράψω κάτι για την προσωπική μου πορεία, που να διαβαστεί με ενδιαφέρον από εσάς. Θα σας διηγηθώ περιληπτικά την ιστορία μου, όχι γιατί τη θεωρώ πολύ σημαντική, αλλά γιατί σίγουρα αποδεικνύει ότι η Χημική Μηχανική είναι ένα πασπαρτού κλειδί που μπορεί να σου ανοίγει διαφορετικές πόρτες, όχι πάντα στην ίδια κατεύθυνση, αρκεί να δεχθείς ως άτομο ότι βρίσκεσαι σε καμπύλη μάθησης (*learning curve*), σε όλη τη διάρκεια της ζωής σου.

Από το 1982 έως το 1987 είναι οι σπουδές μου στο Τμήμα μας. Το 1987 ξεκίνησα διδακτορικό, με επιβλέποντα τον κ. Σταύρο Παύλου, αλλά το 1989 μεταπηδώ στην αγορά εργασίας. Για 10 χρόνια είμαι στην αγγλική εταιρεία ICI (χρώματα), ακολουθώ πορεία εμπορικής διεύθυνσης ξεκινώντας ως πωλητής, στη συνέχεια Market Manager και τελικά Business Unit Manager. Το 2000 μεταπηδώ στην TOYOTA-Ελλάς και συγχρόνως εμπλουτίζω τη διοικητική μου ικανότητα παρακολουθώντας το INTERNATIONAL MBA του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών. Δέκα χρόνια στην TOYOTA, συνέχισα τη Διοικητική μου Καριέρα ως After Sales Director, συμμετέχοντας στο European Advisory Strategy Board της Toyota Motor Europe, για τη σχεδίαση της στρατηγικής της TOYOTA στην Ευρώπη.

Το 2009 ξεκινώ μια εταιρεία software για τη ναυτιλία. Δύο χρόνια μετά, η εταιρεία μεταβιβάζει το προϊόν της σε μεγάλο ναυτιλιακό παίκτη και ξεκινώ τη νέα μου εταιρεία, INNEPA ΕΠΕ, με συμβουλευτικές υπηρεσίες, κυρίως στην αξιολόγηση επενδύσεων ΑΠΕ με εξειδίκευση στην ανάπτυξη έργων παραγωγής ενέργειας από απόβλητα (βιοαέριο), αντικείμενο που εξελίσσω και προς την βελτιστοποίηση της παραγωγής βιοαερίου σε λειτουργούσες μονάδες (Ελλάδα, Κύπρος).



Ιούλιος 1987. Αποφοίτηση. Η Εσπερία Τσαγκαροπούλου, 4<sup>η</sup> από αριστερά. Η φωτογραφία είναι από το προσωπικό αρχείο του Χρήστου Χατζή (2<sup>ος</sup> από αριστερά)

Ο "πασπαρτού" χαρακτήρας του Χημικού Μηχανικού του δίνει τη δυνατότητα να ασχολείται με όλα τα επιστημονικά πεδία, να κινηθεί από τη Χημεία στην Βιολογία και τη Βιοχημεία, τη Φυσικοχημεία, την Θερμοδυναμική και Κατάλυση, την Περιβαλλοντική Μηχανική και Ενεργειακή μετατροπή σε κάθε είδος βιομηχανικής διαδικασίας και τέλος, συνδυάζοντας και ατομικά χαρακτηριστικά, μπορεί να προοδεύσει σε ρόλους Οικονομικούς, Διοικητικούς, ακόμη και στη Διαχείριση Ανθρώπινων Πόρων.

Το Πρόγραμμα Σπουδών στην Πάτρα, ευρύ αλλά όχι επιφανειακό, με στόχευση την εμπέδωση μιας μαθηματικής μεθοδολογίας ανάλυσης-σύνθεσης, με στόχευση την μορφοποίηση μοντέλων λειτουργίας και κατόπιν βελτιστοποίησης των μοντέλων αυτών. Ο τίτλος του άρθρου αντιπροσωπεύει αυτό ακριβώς το πιστεύω μου: οι σπουδές μας ως Χημικοί Μηχανικοί, μας κατέστησαν ικανούς να αντιλαμβανόμαστε το πολύπλευρο κομμάτι της προσωπικότητάς μας ώστε σε κάθε μας βήμα να απελευθερώνουμε και μέρος της πολυσχιδούς μας ταυτότητας. Φυσικά, απαραίτητη προϋπόθεση είναι η αναγνώριση ότι κάθε ρόλος που αναλαμβάνουμε έχει διάρκεια ζωής. Οι εγκέφαλοί μας θέλουν να μαθαίνουν, και μας δίνουν θετική ανταπόκριση όταν βρίσκουν αντικείμενο μάθησης. Ο ανθρώπινος εγκέφαλος έχει σχεδιαστεί για να μαθαίνει, όχι μόνο κατά τη διάρκεια των σπουδών, αλλά καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής μας. Όταν μαθαίνουμε, βιώνουμε υψηλότερα επίπεδα εγκεφαλικής δραστηριότητας και παράγονται πολλά "εγκεφαλικά χημικά" που μας κάνουν να αισθανόμαστε καλά. Ο καθένας μας είναι μια μηχανή εκμάθησης. Θέλουμε την πρόκληση να μην γνωρίζουμε πώς να κάνουμε κάτι, να μάθουμε πώς να το κάνουμε, να το κυριαρχήσουμε και στη συνέχεια να μάθουμε κάτι νέο. Μην αφήσετε ποτέ τις μηχανές του μυαλού σας να παραμείνουν αδρανείς, σπρώξτε τες: Μαθαίνετε, δοκιμάζετε, τολμάτε!

Καλή επιτυχία σε ό,τι επιχειρήσετε στο μέλλον !

Η Εσπερία Τσαγκαροπούλου στο βήμα του Συμποσίου με φόντο το έργο Βιοαερίου 1 MW στην Πέλλα που παρέδωσε σε πλήρη λειτουργία το 2016





• Χρήστος Χατζής

Associate Professor, Yale School of Medicine, USA

Στιγμές.....

Όταν ξεκίνησα στο Τμήμα Χημικών Μηχανικών το 1982 πραγματικά δεν ήξερα τι να περιμένω από την επιστήμη του Χημικού Μηχανικού, το Τμήμα, και την Πάτρα. Πριν καν αρχίσουν τα μαθήματα συναντηθήκαμε με τους πρώτους συμφοιτητές έξω από την Γραμματεία, όπου οργανώθηκε αυθόρμητα η πρώτη συγκέντρωση με τους υπόλοιπους, προδιαγράφοντας τα επόμενα 5 χρόνια. Πολλές χαρούμενες αναμνήσεις μου έχουν απομείνει από τα χρόνια στην Πάτρα. Το καλοκαίρι του 2017 όταν συναντηθήκαμε ξανά με τους περισσότερους συμφοιτητές μετά από 30 χρόνια ήταν σαν να βρισκόμασταν ανάμεσα σε μια παλιά παρέα.

Ένα «μάθημα» από τις σπουδές

Η ιδιαιτερότητά του Τμήματος ήταν φανερή από τα πρώτα χρόνια, ωστόσο αρκετά αργότερα κατανόησα πλήρως το βάθος και την ποιότητα διδασκαλίας που μας πρόσφεραν οι κκ. Βαγενάς-Παπαθεοδώρου-Παγιατάκης - αρχικά με την Εισαγωγή στη Χημική Μηχανική του κ. Βαγενά, τη Χημική Θερμοδυναμική του κ. Παπαθεοδώρου στο 2<sup>ο</sup> έτος (θυμάμαι την πρωτότυπη εργασία θερμοδυναμικής της χορδής), τους τανυστείς του κ. Παγιατάκη στο 3<sup>ο</sup>, και τα εργαστήρια που δεν είχαν να ζηλέψουν τίποτα από αυτά που συνάντησα αργότερα. Η Εισαγωγή στη Βιοχημική Μηχανική του κ. Παύλου στο 5<sup>ο</sup> έτος, ένα καινούριο μάθημα τότε, είχε καταλυτική επίδραση στη μελλοντική μου κατεύθυνση.



1983:  
Με το πρώτο μου PC

Σταθμοί στην καριέρα μου

Σίγουρα η 'τριάδα' εξ Αμερικής - μαζί με το On the Road του Kerouac - επηρέασαν την απόφασή μου να ακολουθήσω μεταπτυχιακές σπουδές στην Αμερική. Μετά από 5 κρύους χειμώνες στη Μινεσότα, ξεκίνησα ερευνητική καριέρα στις εναλλακτικές μορφές ενέργειας στο NREL στο Colorado, το οποίο με οδήγησε στη βιομηχανία για παραγωγή βιοπολυμερών. Το 2000 ζητώντας νέες προκλήσεις μεταπήδησα στην επιχειρηματική σφαίρα όπου ξεκίνησα δύο εταιρείες σε βιοπληροφορική και μοριακά διαγνωστικά για την θεραπεία του καρκίνου, και τελικά στον ακαδημαϊκό χώρο και την ιατρική έρευνα το 2013.



Σχόλια για Τμήμα και την επιστήμη του Χημικού Μηχανικού

Τα εφόδια που μας έδωσε το Τμήμα, η επιρροή και καθοδήγηση των καθηγητών, καθώς και η συνεχής έμπνευση από τους παλαιότερους αποφοίτους για το τι είναι δυνατό, ήταν καθοριστικά για την επαγγελματική μου πορεία. Για τους νεότερους θα έλεγα ότι το εύρος της επιστήμης της Χημικής Μηχανικής πραγματικά παρέχει τις προϋποθέσεις για να μπορέσεις να διαπλάσεις το επαγγελματικό σου μέλλον όπως το θέλεις εσύ. Όλοι μας σαν απόφοιτοι του Τμήματος οφείλουμε να προσφέρουμε έμπνευση και βοήθεια για τους επόμενους.



Ο Χρήστος Χατζής, «καλεσμένος» και «φιλοξενούμενος» της Εσπερίας Τσαγκαροπούλου, στις 16 Ιουνίου, στο Συμπόσιο Αποφοίτων. Η ψηφιακή «παρουσία» του, ζωντανή και ουσιαστική ήταν μια πολύ ευχάριστη έκπληξη για όλους!



• Αναστασία Σιδέρη

*The Coca-Cola Company*

*Όταν ξαναβρέθηκα στα φοιτητικά μου λημέρια για το Συμπόσιό μας....*

Όταν ξαναβρέθηκα στα φοιτητικά μου λημέρια για το Συμπόσιό μας, οι αναμνήσεις ξεπήδησαν σαν το νεράκι. Ξαναέγινα η 18χρονη Αθηναία της τάξης του '79 που βρέθηκε μια μέρα σε ένα Αμφιθέατρο γεμάτο φοιτητές όλων των Τμημάτων της Πολυτεχνικής Σχολής - αγόρια κυρίως - να φοιτά σε μια νεοσύστατη Σχολή με νέους, αξιόλογους αλλά «δύσκολους» καθηγητές. Δεν γνώριζα τα ζόρια που αντιμετώπιζε το Τμήμα τότε - τα έμαθα στο Συμπόσιο- και εκτίμησα πολύ περισσότερο το έργο όλων αυτών που πάλεψαν .Τα χρόνια πέρασαν χωρίς να το καταλάβω. Χρόνια ανέμελα, αλλά και πλούσια σε εμπειρίες -εντός και εκτός Σχολής- που ακόνισαν τη σκέψη, τόνωσαν την αυτοπεποίθηση και βάθυναν το συναίσθημα συνδυάζοντας «το τερπνόν μετά του ωφελίμου». Τι να πρωτοθυμηθώ..

Την πρώτη επαφή με τον αείμνηστο Παγιατάκη με το καρώ του πουκάμισο (το διέθετε σε όλους τους χρωματικούς συνδυασμούς) που φάνταζε στα μάτια μας «ψαρωτικός» πίσω από τα γυαλιά του, αλλά μας έκανε να νιώσουμε περήφανοι ως «ένδοξοι υδραυλικοί». Η διπλωματική μου σε τριτογενή εξόρυξη μαζί του ακόμη με «στοιχειώνει»...Τον πάντα χαμογελαστό Βαγενά,



*Με την πολύ καλή και αχώριστη φίλη και συμφοιτήτριά μου, Μαίρη Γιαννακοπούλου (της τάξης του 1979), σε επίσκεψη στα φοιτητικά εργαστήρια στη διάρκεια του Συμποσίου Αποφοίτων.*

που λίγο έχει αλλάξει αυτά τα χρόνια, που έδινε ένα glam στο Τμήμα με τις «περγαμηνές» του.. Τα 2 μαθήματα που έκοψα με 7 και 7.50 στο 4<sup>ο</sup> έτος γιατί χρειαζόμουν 9αρια για να βγάλω το πολυπόθητο άριστα... Αλλά και τις μπαρότσαρκες στο Ρίο, τα φοβερά μπουρμπούλια, τα φαγοπότια στο Κουκούτση, τις εξορμήσεις με τα βεσπάκια, τη κατασκήνωση στη Καλογριά από όπου «διαβάζαμε» για την εξεταστική τα 2 πρώτα καλοκαίρια.



*Αρχές των '80s. Περμανάντ, βέσπα και ανεμελιά, σε κάποιο λιμάνι, δεν θυμάμαι ποιο. Για μια από τις πολλές εκδρομές...*

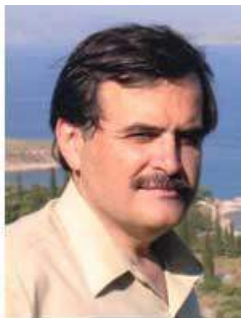


*Με τον αγαπητό μου καθηγητή Κωνσταντίνο Βαγενά, την Μαρίκα Λάμπρου και το Διονύση Μπουντουβά, φίλους από τα φοιτητικά χρόνια, φωτογραφημένοι στο 1<sup>ο</sup> Συμπόσιο Αποφοίτων.*

Δούλεψα όλα τα φοιτητικά μου καλοκαίρια σε βιομηχανίες -κυρίως με πρόγραμμα ανταλλαγής φοιτητών- και η πρακτική διάσταση του επαγγέλματος μου χάρισε πολύτιμες εμπειρίες που ήλθαν να προστεθούν στην υψηλού επιπέδου θεωρητική μας κατάρτιση.

*Συνέχεια στη σελ. 11 →*





• Πέτρος Κουτσούκος

Καθηγητής, Τμήμα Χημικών Μηχανικών, Πανεπιστήμιο Πατρών

(Δ.Κ)

Ο καθηγητής Πέτρος Κουτσούκος αφυπηρέτησε στις 31 Αυγούστου 2018. Δέχτηκε με χαρά να μιλήσει με τη Δανάη του @ChemEngUP

*Κοιτάζοντας πίσω, στην αρχή της σταδιοδρομίας σας, πώς αποφασίσατε να ασχοληθείτε με το συγκεκριμένο επιστημονικό κλάδο και με τον ακαδημαϊκό χώρο στη συνέχεια;*

Οι βασικές μου σπουδές, ήταν στη Χημεία (1968-1972) και έγιναν στο νεοσύστατο Πανεπιστήμιο Πατρών. Έχοντας εξασφαλίσει υποτροφία για τις ΗΠΑ, το 1975 ξεκίνησα τις μεταπτυχιακές μου σπουδές, οι οποίες μου άνοιξαν ορίζοντες και θεματολογίες που μέχρι εκείνη τη στιγμή δεν είχα φανταστεί. Ο τομέας της μελέτης της ανάπτυξης ανόργανων κρυσταλλικών υλικών σε υδατικά διαλύματα με κέρδισε, λόγω του ότι βρίσκεται πίσω από πληθώρα φαινομένων, από το σχηματισμό αλάτων στην καφετιέρα, στους λέβητες και τους πύργους ψύξης μέχρι το σχηματισμό των σκληρών ιστών των έμβιων αλλά και τις παθολογικές περιπτώσεις της καταστροφής των βαλβίδων της καρδιάς, του σχηματισμού χολολίθων και ουρολίθων κ.α. Μετά τις μεταπτυχιακές σπουδές που έκανα στην Ολλανδία, επικέντρωσα τις προσπάθειές μου στο να αποκτήσω τα κατάλληλα εφόδια για να γίνω μέλος της ακαδημαϊκής κοινότητας στην Ελλάδα.

*Από την εμπειρία σας, τι συμβουλή θα επιλέγατε να δώσετε σε ένα πρωτοετή φοιτητή του Τμήματος και αντίστοιχα σε ένα τελειόφοιτο που ετοιμάζεται να εισέλθει στον επαγγελματικό στίβο;*

Σε μια εκπαιδευτική εκδρομή, την οποία είχαμε κάνει ως τριτοετείς φοιτητές, μας είχε συνοδεύσει ένας νέος τότε καθηγητής της Πολυτεχνικής Σχολής, ο κ. Πρωτονοτάριος (αργότερα, μετακινήθηκε στο ΕΜΠ). Καθισμένοι στα σκαλοπάτια του Αρχαιολογικού Μουσείου, στην Αθήνα, τον θυμάμαι ακόμα, που μας είπε: Παιδιά, δεν υπάρχει μυστικό επιτυχίας. Ένα είναι το μυστικό: Δουλειά, δουλειά, δουλειά! Ακριβώς αυτό θα έλεγα και εγώ, τόσο σε έναν πρωτοετή, όσο και σε ένα τελειόφοιτο: Εργασία, εργασία, εργασία! Βρίσκεστε στην πλέον δημιουργική και παραγωγική περίοδο της ζωής σας! Αξιοποιήστε τη καλλιεργώντας τη γνώση και την αριστεία σε όλους τους τομείς.



Φθινόπωρο 1991. Η εγκατάσταση του ερευνητικού Εργαστηρίου Ανόργανης και Αναλυτικής Χημείας στο νέο (τότε) κτίριο Χημικών Μηχανικών. Από δεξιά: Π. Κουτσούκος, Θ. Σαββίδης, Ν. Λαμπέας, Κ. Κουνάβης

*Έχετε μια μακρά πορεία στο Τμήμα, στη διάρκεια της οποίας γίνατε μάρτυρας πολλών εξελίξεων. Πρόσφατο παράδειγμα είναι η διεθνής πιστοποίηση. Πού πρέπει να στοχεύουμε τώρα και ποιες προκλήσεις θα κληθεί να αντιμετωπίσει το Τμήμα;*

Στο Τμήμα εκλέχτηκα το 1989. Ωστόσο, από το 1981 που ήρθα στο Πανεπιστήμιο (Τμήμα Χημείας) είχα επαφή με το Τμήμα και σχεδόν από την αρχή της ιδρύσεώς του, εντάχθηκα στο ΕΙΧΗΜΥΘ, το οποίο ιδρύθηκε από μέλη του ΤΧΜ. Με είχε εντυπωσιάσει ο δυναμισμός του Τμήματος, ο επαγγελματισμός των στελεχών του και η αποτελεσματικότητά τους. Η συμμετοχή των φοιτητών στην κοινή προσπάθεια για αριστεία, είναι άξια μίμησης για κάθε Πανεπιστημιακό Τμήμα. Ο επόμενος στόχος μας πρέπει να είναι το ανέβασμά μας ένα σκαλοπάτι παραπάνω σε κάθε ευκαιρία που παρουσιάζεται. Δεν πρέπει να επαναπαυθούμε στα κεκτημένα, τα οποία όχι μόνο έχουμε χρέος να διατηρήσουμε αλλά και να αυξήσουμε! Μεταξύ των μεγαλύτερων προκλήσεων που θα αντιμετωπίσει το Τμήμα είναι η ανανέωσή του στελεχιακού του δυναμικού.



Η ερευνητική ομάδα του Πέτρου Κουτσούκου, μαζί με κάποιους άμεσους συνεργάτες και τη γραμματέα κ. Κατερίνα Τοπάλη, έξω από το Α Κτίριο

—>Συνέχεια από τη σελ. 9

• Πέτρος Κουτσούκος



*Ποια εγχώρια προσωπικότητα εκτιμάτε ότι πρόκειται να κυριαρχήσει στο επιστημονικό στερέωμα το ερχόμενο διάστημα με τη συμβολή του/της στην κοινότητα της Χημείας/Χημικής Μηχανικής;*

Μια ματιά στις διακρίσεις και εντυπωσιακές επιτυχίες των μελών του Τμήματός μας οδηγεί

ίσως σε μια απάντηση στο δύσκολο αυτό ερώτημα. Η ενθαρρυντική πραγματικότητα είναι ότι υπάρχουν νέοι ερευνητές υψηλής ποιότητας τόσο στον ελληνικό χώρο όσο και στην επιστημονική διασπορά. Σημαντικές εξελίξεις περιμένω από ερευνητές, οι οποίοι εργάζονται στις διεπιφάνειες επιστημονικών περιοχών, όπου συσσωρευμένη γνώση μιας επιστημονικής περιοχής διατίθεται για την επίλυση προβλημάτων άλλης.

*Μιλήστε μας για τη συνεργασία σας σε ερευνητικό επίπεδο με συναδέλφους από το Τμήμα μας, ή άλλα-την οποία έχετε ξεχωρίσει.*

Η πολυτιμότερη εμπειρία μου στον Ελληνικό ακαδημαϊκό χώρο είναι η συνεργασία με συναδέλφους, τόσο στο Τμήμα όσο και στο Πανεπιστήμιό μας. Ξεχωρίζω ιδιαίτερα τη συνεργασία μου αρχικά με τον αείμνηστο Αλκη Παγιατάκη, η οποία συνεχίζεται μέχρι σήμερα με τον συνεργάτη του καθηγητή του Τμήματος κ. Χρ. Παρασκευά. Ξεχωρίζω επίσης, τη συνεχιζόμενη συνεργασία μου με την Οφθαλμολογική Κλινική του Ιατρικού Τμήματος (Ομότιμος Καθηγητής κ. Σωτ. Γαρταγάνης) η οποία αναφέρεται στη διερεύνηση του μηχανισμού θόλωσης των ενδοφθάλμιων φακών. Η θεωρία μας για το μηχανισμό της θόλωσης, γίνεται όλο και περισσότερο αποδεκτή από την ιατρική κοινότητα της οφθαλμολογίας, αν κρίνω και από τις δύο βραβεύσεις σε πανευρωπαϊκά συνέδρια του κλάδου

*Κλείνοντας την πολύχρονη πορεία σας στο Τμήμα, ποια είναι μια από τις στιγμές που σας σημάδεψαν και θα επιλέγατε να μοιραστείτε;*

Σε μια πολύχρονη, όπως είναι πορεία, πολλοί είναι οι σταθμοί, οι χαρές και οι λύπες. Η εντονότερη ωστόσο εμπειρία μου ήταν η καταστροφή την οποία υπέστη το Τμήμα με την πυρκαγιά του 2005, λίγες μόνο μέρες πριν αναλάβω τη θητεία μου ως Πρόεδρος του Τμήματος. Η ζημιά ήταν τεράστια και ένα μεγάλο και ζωτικό μέρος του Τμήματος είχε καηλωθεί λόγω των ζημιών. Παρά τη δυσκολία, παρά τη φυσιολογική ένταση, θαύμασα την καρτερία και τον επαγγελματισμό του συνόλου του Τμήματος. Ο τρόπος αντιμετώπισης των προβλημάτων και με την αμέριστη βοήθεια των πανεπιστημιακών αρχών και υπηρεσιών, μου έδωσε να καταλάβω το γιατί το Τμήμα μας είναι στις πρώτες θέσεις.

Βραβεία – Υποτροφίες

• Βραβεία Αριστείας LIMMAT



Υπογράφηκε και φέτος η ανανέωση της Συμφωνίας ανάμεσα στο Τμήμα Χημικών Μηχανικών και το μη κερδοσκοπικό Ίδρυμα LIMMAT (Ζυρίχη, Ελβετία). Το πλαίσιο της υλοποίησης της Συμφωνίας 29501/2018 προβλέπει τη χορήγηση τριών Βραβείων Αριστείας για τους διπλωματούχους του Προπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών που θα αποφοιτήσουν εντός του 2018 (Απρίλιο, Ιούλιο, Νοέμβριο). Συγκεκριμένα, οι τρεις πρώτοι (με βάση το Βαθμό Διπλώματος) απόφοιτοι θα λάβουν Βραβεία που θα συνοδεύονται από χρηματικά έπαθλα ύψους 3000 €, 2000 € και 1000 €, αντίστοιχα.

Επιπλέον, θα χορηγηθούν Βραβεία Αριστείας στους τρεις πρώτους (με βάση τον μέσο όρο των επιδόσεών τους στα μαθήματα) φοιτητές του Μεταπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών που διανύουν το 4ο εξάμηνο των σπουδών τους. Τα συγκεκριμένα Βραβεία θα συνοδεύονται από χρηματικά έπαθλα ύψους 3000 € έκαστο.

Το Ίδρυμα LIMMAT προσφέρει τα προαναφερθέντα Βραβεία διαχειριζόμενο χορηγία Έλληνα δωρητή, ο οποίος παραμένει ανώνυμος.

## Οι αφανείς «ήρωες» του Τμήματος (Σ. Μ.)

—>Συνέχεια από τη σελ. 8

Το @ChemEngUP συνεχίζει την παρουσίαση των «αφανών» ηρώων του Τμήματος. Οι υπάλληλοι του Τμήματος, άγνωστοι στους φοιτητές του προπτυχιακού και μεταπτυχιακού μας προγράμματος και στους αποφοίτους μας.

- Μαρία Σύψα

Η κ. Μαρία Σύψα, είναι διοικητική υπάλληλος του Τμήματος Χημικών Μηχανικών από το 1992. Τα πρώτα χρόνια υπηρέτησε ως γραμματέας καθηγητών του Τμήματος, ωστόσο εδώ και πολλά χρόνια έχει αναλάβει, με μεγάλη προθυμία μια σειρά από αρμοδιότητες σε πολλούς τομείς. Η Μαρία, αποχωρεί στη λήξη του ωραρίου της φορτωμένη με φακέλους και dossier για να συνεχίζει τη δουλειά στο σπίτι ώστε να είναι σε θέση να τηρεί τις προθεσμίες της. Τυπική και συνεπής, δεν έχει δώσει ποτέ αφορμές. Απαραίτητο γρανάτζι πολλών ad hoc επιτροπών και δεξί χέρι της επιτροπής Εξωτερικών Αξιολογήσεων του Τμήματος, καθώς αποτελεί την επιμελήτρια των διαδοχικών εκθέσεων που συντάσσει η αρμόδια επιτροπή (OMEA). Πρόσφατα, ολοκλήρωσε με επιτυχία τις σπουδές της στη Διοίκηση Επιχειρήσεων και Οργανισμών του ΕΑΠ. Εύκολο να την αναγνωρίσετε, κάνει «πολύ διάδρομο», κυρίως στον 3ο όροφο, διεκπεραιώνοντας τις δουλειές της. Το ευγενικό της χαμόγελο είναι το κύριο χαρακτηριστικό της.



Η Μαρία Σύψα, φωτογραφημένη στη θέση της, στη Γραμματεία της Οργανωτικής Επιτροπής του 1<sup>ου</sup> Συμποσίου Αποφοίτων τον Ιούνιο του 2018.

- Αναστασία Σιδέρη



Μαζί με την Αλεξάνδρα Μούτσιου (τάξη του 1979) στο Συνεδριακό Κέντρο. Χαρούμενες και συγκινημένες

Σεπτέμβρης 1984. Αποφοίτηση. Στριμωγμένη στην άκρη δεξιά. Κοντά μας, περήφανος και ευχαριστημένος ο αείμνηστος Άλκιβιάδης Παγιατάκης



Αν και τα επαγγελματικά μου βήματα με απομάκρυναν τελικά από το μηχανικό, καθότι με κέρδισε το μάρκετινγκ και η επικοινωνία, στοιχεία όπως η αναλυτική σκέψη, η επίλυση προβλημάτων και η συνεχής προσπάθεια για αριστεία- όλα «προίκα» μου από τα φοιτητικά μου χρόνια- με ακολουθούν πάντα και αποτελούν ισχυρό ανταγωνιστικό μου πλεονέκτημα στο απαιτητικό πολυεθνικό περιβάλλον όπου εργάζομαι. Ξεκίνησα σχεδόν τυχαία στην Procter & Gamble, όπου πήγα με στόχο να κερδίσω χρήματα για το μεταπτυχιακό μου, αλλά τελικά άλλαξα ρότα. Τα τελευταία 10 χρόνια είμαι υπεύθυνη για θέματα Επικοινωνίας για 28 χώρες στη The Coca-Cola Company στη Κεντρική και Νοτιοανατολική Ευρώπη και η μηχανική μου σκέψη με έβγαλε πολλές φορές ασπροπρόσωπη στη διαχείριση κρίσεων. Είμαι πολύ περήφανη που σπούδασα Χημικός Μηχανικός στη συγκεκριμένη Σχολή και πιστεύω ότι η χώρα μας χρειάζεται ένα συνδυασμό τεχνολογικής καινοτομίας με επιχειρηματικότητα και η Σχολή μας μπορεί να είναι πρωτοπόρος σε αυτή τη πρόκληση.

## Συμμετοχή φοιτητών στο διαγωνισμό Chem-E-Car Competition (Μ.Δ, Δ. Λ.)

Ο ετήσιος διαγωνισμός [Chem-E-Car®](#) που διοργανώνεται από το AIChE, καλεί φοιτητές Χημικής Μηχανικής να διαγωνιστούν στην κατασκευή ενός αυτοκινήτου που θα φέρει φορτίο συγκεκριμένου βάρους σε συγκεκριμένη απόσταση. Μέσω της διαδικασίας αυτής δίνεται η δυνατότητα σε μελλοντικούς χημικούς μηχανικούς να εφαρμόσουν αρχές Χημικής Μηχανικής με δημιουργικό τρόπο σε ομαδικό περιβάλλον - όπως ακριβώς θα κάνουν και στον "πραγματικό κόσμο". Οι φοιτητές συνθέτουν βασικές γνώσεις μαθημάτων που διδάσκονται στο Πανεπιστήμιο. Στοιχείει στη πρακτική εφαρμογή της γνώσης, και στην ανάπτυξη των δεξιοτήτων των φοιτητών πέρα και έξω από τη γνώση.

Στην τελική ευθεία για το Chem-E-Car® Conference που θα διεξαχθεί στο Pittsburgh των Η.Π.Α. την περίοδο 26-29 Οκτωβρίου 2018 βρίσκονται περίπου 50 ομάδες από όλο τον κόσμο. Φέτος, η Ελλάδα θα εκπροσωπηθεί από 6 φοιτητές του Γ' έτους του Τμήματός μας.



Η Ομάδα του Chem-E-Car. Από αριστερά: Βασίλης Καζάκος, Γιώργος Μπαμπούνης, Δημήτρης Λαμπρόπουλος, Νάσος Μπαλαχτσής, Ανδρέας Τζιώλας, Μάρα Χαβάνη

Με αφορμή το «1<sup>ο</sup> Συμπόσιο Αποφοίτων» το οποίο διεξήχθη στο Συνεδριακό και Πολιτιστικό Κέντρο του Πανεπιστημίου Πατρών στις 15-16 Ιουνίου 2018, η ομάδα του Chem-E-Car παρουσίασε την ιδέα της "Hydrogen Fuel Cell" σε ένα φιλικό και ιδιαίτερα ενθαρρυντικό κοινό. Ακολούθησε η ομιλία του αποφοίτου του Τμήματος και γνωστού επιχειρηματία κ. Μιχάλη Λεμπιδάκη, CEO στα ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΚΡΗΤΗΣ Α.Ε.. Ο κ. Λεμπιδάκης τόνισε την αναγκαιότητα να ανοιχτούν



δίαιλοι επικοινωνίας μεταξύ Πανεπιστημίου και Βιομηχανίας. Σε αυτό το πλαίσιο, ο κ. Λεμπιδάκης ανακοίνωσε ότι τα ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΚΡΗΤΗΣ Α.Ε., στηρίζοντας την καινοτομία, θα καλύψουν τα έξοδα για τη μετάβαση των φοιτητών του Πανεπιστημίου Πατρών στο διαγωνισμό Chem-E-Car® στην Αμερική. Η δήλωση αυτή καταχειροκροτήθηκε από παλιούς γνωστούς, φίλους, καθηγητές και συμφοιτητές. Η χαρά των φοιτητών-μελών της ομάδας ήταν έκδηλη, καθώς η ευγενική χειρονομία του κ. Λεμπιδάκη βοήθησε στην επίλυση του προβλήματος χρηματοδότησης.



Ο Δημήτρης Λαμπρόπουλος, ο Γιώργος Μπαμπούνης και η Μάρα Χαβάνη παρουσιάζουν στον κ. Μιχάλη Λεμπιδάκη τη βασική ιδέα του Chem-E-Car "Zeus".

Όπως είναι φυσικό, οι 6 φοιτητές της ομάδας συνέχισαν με ενθουσιασμό τις δοκιμές και τις βελτιώσεις. Ασχολήθηκαν με συγκεκριμένες τροποποιήσεις, αντικατέστησαν τα αρχικά υλικά με plexiglass, βελτίωσαν την κίνηση ώστε αυτή να γίνεται χωρίς κανένα πρόβλημα και επιβεβαίωσαν τη λειτουργία της χημικής αντίδρασης που θα σταματάει το όχημα. Ξεκίνησαν πειράματα με διαφορετικά βάρη/φορτία για να βγάλουν κάποιες εξισώσεις. Σε τελικό στάδιο τα plexiglass θα κοπούν με λέιζερ ώστε το όχημα να μοιάσει όντως με αυτοκίνητο.

Συνέχεια στη σελ. 13 →

## Chem-E-Car

—>Συνέχεια από τη σελ. 12

Φυσικά, σε διεθνείς διαγωνισμούς δεν θα μπορούσε να λείπει το στοιχείο της Ελλάδας. Προς αυτή την κατεύθυνση οι φοιτητές ονόμασαν το Chem-E-Car τους “Zeus” αποδίδοντας στο ακέραιο την αστραπή του Δία με την ταχύτητα του αυτοκινήτου.



Το logo της ομάδας Chem-E-Car .

Όλο τον Ιούλιο, ο διάδρομος του 3ου ορόφου του κεντρικού κτιρίου είχε μεταβληθεί σε... Πίστα δοκιμών, όπου η ομάδα του “Zeus” έκανε τα απαραίτητα δοκιμαστικά. Paparazzi του @ChemEngUP δεν άφησαν την ευκαιρία για επιτόπιο ρεπορτάζ να πάει χαμένη:



Στον διάδρομο του 3ου ορόφου του ΚΧΜ: Ο Γιώργος και ο Βασίλης «κάτι ρυθμίζουν», ο Δημήτρης με το Νάσο παρακολουθούν

Στις 26 Ιουλίου 2018 ήρθε η επίσημη βεβαίωση από τους διοργανωτές του 2018 AIChE Annual Student Conference Chem-E-Car Competition® ότι η ομάδα των Χημικών Μηχανικών Πάτρας γίνεται δεκτή στο διαγωνισμό. Ευχόμαστε καλή επιτυχία στα παιδιά και να επιστρέψουν με όμορφες εμπειρίες και γνώσεις.

Στην ομάδα Χημικοί Μηχανικοί Patras! στο facebook μπορείτε να παρακολουθείτε τα νέα της ομάδας καθώς και πολύ ενδιαφέροντα video.



Δεν είναι η πίστα της Monza, αλλά το «Zeus» στο διάδρομο του 3ου ορόφου. Στο βάθος, ο Δημήτρης Λαμπρόπουλος

## Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα EduTrip (Γ.Β.)



Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Educational Trip» έχει στόχο να προσφέρει στους συμ-

μετέχοντες Έλληνες φοιτητές μια εμπειρία που θα τους εφοδιάσει με γνώσεις και καινοτόμες πρακτικές προς αξιοποίηση στο δικό τους ακαδημαϊκό περιβάλλον και τη καριέρα τους. Διοργανώνεται ετησίως από το Corallia και τους Συλλόγους Ελλήνων φοιτητών των πανεπιστημίων Stanford (Hell.A.S), Berkeley (Hestia), MIT (HSA MIT), Georgia Tech (Georgia Tech Hellenic Society) και UC San Diego (HSAUCSD), δίνοντας την ευκαιρία σε περίπου 25 φοιτητές, ελληνικών και κυπριακών πανεπιστημίων, να παρακολουθήσουν μαθήματα, διαλέξεις, σεμινάρια, βάσει των ακαδημαϊκών τους ενδιαφερόντων, να συζητήσουν με κορυφαίους ακαδημαϊκούς, και να επισκεφτούν τεχνολογικές εταιρείες αιχμής και ερευνητικά κέντρα στη Σίλικον Βάλει, στο Σαν Φρανσίσκο, στη Βοστώνη, στην Ατλάντα, το Σαν Ντιέγκο και το Νιου Τζέρσεϋ.

Τη μοναδική ευκαιρία να βρεθεί στο Georgia Tech στην Ατλάντα την προηγούμενη άνοιξη είχε η **Ναταλία Πάστρα**, τριτοετής φοιτήτρια του τμήματός μας. Ερωτώμενη για την εμπειρία της εκεί, η Ναταλία μας απάντησε: «*Η εμπειρία αυτή αποτέλεσε ανεξίτηλο ταξίδι ζωής σε ένα από τα πιο πολυπολιτισμικά μέρη του κόσμου, ένα οικονομικό κέντρο διεθνούς εμβέλειας, κέντρο κίνησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων του Martin Luther King, με περισσότερα από 30 κολέγια και πανεπιστήμια.*

Συνέχεια στη σελ. 15 —>

Πρωτοετείς φοιτητές μας! Καλώς ήρθατε στο Τμήμα Χημικών Μηχανικών!



Αγαπητές φοιτήτριες και αγαπητοί φοιτητές,

Εκ μέρους όλου του προσωπικού μας σας καλωσορίζω στο Τμήμα Χημικών Μηχανικών.

Φέτος ξεκινάμε την πέμπτη δεκαετία λειτουργίας του Τμήματός μας και ατενίζουμε το μέλλον με αισιοδοξία και ενθουσιασμό.

Το Τμήμα μας έχει καθιερωθεί ως ένα από τα καλύτερα Τμήματα Χημικής Μηχανικής της Ευρώπης και οι απόφοιτοί μας χαίρουν εκτίμησης τόσο στον ακαδημαϊκό χώρο όσο και στο χώρο των επιχειρήσεων και της βιομηχανίας.

Η προσπάθεια για τη βελτίωση του παρεχόμενου επίπεδου εκπαίδευσης είναι συνεχής και επίπονη. Ξέρουμε, ότι μόλις έχετε ολοκληρώσει με επιτυχία μια ιδιαίτερα κοπιαστική διαδικασία. Σημασία τώρα έχει να μην ξεχάσετε ότι η πραγματική προσπάθεια μόλις ξεκινάει. Στην προσπάθειά σας αυτή δεν θα είστε μόνοι σας. Οι καθηγητές, το προσωπικό αλλά και οι συμφοιτητές σας των μεγαλύτερων ετών, θα είναι πάντα δίπλα σας για να σας βοηθήσουν να βρείτε το βηματισμό σας και να αντιμετωπίσετε τυχόν δυσκολίες.

Δίνουμε ιδιαίτερη σημασία στη βελτίωση των συνθηκών φοίτησης και παραμονής των φοιτητών μας στο Τμήμα. Για το σκοπό αυτό έχουν διαμορφωθεί χώροι ξεκούρασης, μελέτης και συγκέντρωσης των φοιτητών, πραγματοποιούνται εκδηλώσεις και λειτουργούν εθελοντικές και αθλητικές ομάδες. Αγαπάμε το Τμήμα μας και είμαστε περήφανοι ως μέλη της κοινότητας των Χημικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών.

Εύχομαι τα χρόνια που θα περάσετε μαζί μας να είναι μια συναρπαστική και δημιουργική περιπέτεια.

Ο Πρόεδρος του Τμήματος

Καθηγητής Δημήτρης Βαγενάς

**@ChemEngUP:** Συντακτική επιτροπή:

Γεωργία Βαγενά (Β' έτος),

Μαρία Δημαρόγκωνα,

Δανάη Καραμπάτσου (Β' έτος),

Δημήτρης Λαμπρόπουλος (Γ' έτος),

Σογομών Μπογοσιάν.

Οι ομάδες ποδοσφαίρου και μπάσκετ του Τμήματος. Δύο μεγάλες οικογένειες, έτοιμες να σας υποδεχτούν (Γ.Β.)

Οι ομάδες Ποδοσφαίρου και Καλαθοσφαίρισης του Τμήματος μας για ακόμα μία χρονιά κατάφεραν να διακριθούν στο εσωτερικό διατμηματικό φοιτητικό πρωτάθλημα του Πανεπιστημίου, κατακτώντας την δεύτερη και τρίτη θέση, αντίστοιχα. Όλοι, οφείλουμε να ευχαριστήσουμε προσωπικά κάθε παίκτη των ομάδων, που αφήνοντας προσωρινά τις ακαδημαϊκές του υποχρεώσεις, αγωνίστηκε για να μας προσφέρει ένα όμορφο θέαμα και τόνωσε τις φιλικές σχέσεις και τους δεσμούς μεταξύ των συμπαίκτων.

Την ομάδα του ποδοσφαίρου αποτέλεσαν φέτος οι: Αντωνέλος Νικόλαος, Βάρδας Γεώργιος, Γκίνης Ανδρέας, Γώτης Γεράσιμος, Δρούτσας Ιωάννης, Ζαμπέλης Δημήτριος, Ζαραβέλης Φώτιος, Ζαχαριάς Μάριος, Ιωακείμης Χαράλαμπος, Κάτσας Νεκτάριος, Κατωμέρης Δημήτριος, Κοτρότσος Δημήτριος, Λάλας Κοσμάς, Μουλαγιάννης Παναγιώτης, Ουρούτσος Κωνσταντίνος, Πάντος Ευάγγελος, Παξιμάδης Αντώνιος, Παπαοικονόμου Παντελής, Πολυβίου Ανδρέας, Χάσα Μπίορν, Χριστόπουλος Χρήστος, Χριστοδουλίδης Ανδρέας.



Η συμπαγής «οικογένεια» της ομάδας του ποδοσφαίρου, τη μέρα της μεγάλης νίκης στον ημιτελικό του Πανεπιστημιακού Πρωταθλήματος

Η ομάδα του μπάσκετ στηρίχτηκε στους: Βλαχογιάννη Μάριο, Γρατσία Ευάγγελο, Ηλιόπουλο Κωστή, Μπαμπούνη Γεώργιο, Μωυσίδη Λυκούργο, Παπαοικονόμου Παντελή, Σούλο Μανώλη, Σπυριδάκη Αλέξανδρο, Σταγιάνο Παναγιώτη, Στεργίου Ανδρέα, Σωμαράκη Ιωάννη, Τασουλή Μανώλη, Χλωράκο Χρήστο.

Το μυστικό της επιτυχίας των δύο ομάδων στηρίζεται στο γεγονός ότι δεν λειτούργησαν ποτέ με τη νοοτροπία της «κλίικας». Νέα μέλη είναι πάντοτε καλοδεχούμενα στις ομάδες μας!

Συνέχεια στη σελ. 15 →

—>Συνέχεια από τη σελ. 14

## Οι ομάδες ποδοσφαίρου και μπάσκετ του Τμήματος. Δύο μεγάλες οικογένειες, έτοιμες να σας υποδεχτούν



Η ομάδα του μπάσκετ, στο κλειστό γήπεδο της Πανεπιστημιούπολης

Το @ChemEngUP εύχεται συνεχείς αθλητικές και ακαδημαϊκές επιτυχίες στα παιδιά των ομάδων μας.

Οι ομάδες στο Facebook: Μπάσκετ: <https://www.facebook.com/chemengbc/> και ποδοσφαίρου: <https://www.facebook.com/groups/427245833989427/>.

—>Συνέχεια από τη σελ. 13

## Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα EduTrip



Από το ταξίδι του EduTrip. Η Ναταλία Πάστρα, στην άκρη δεξιά.

Η επτάημερη διαμονή μου εκεί και η επίσκεψή μου στο Georgia Tech, σε εταιρίες-κολοσσούς και start-ups, συνδύασε παρακολούθηση σύγχρονων μεθόδων διδασκαλίας και ενημέρωση για τις προοπτικές και τις θέσεις εργασίας για τους νέους στις ΗΠΑ. Αυτή η βιωματική προσέγγιση ενός άλλου τρόπου σκέψης ξεκλεί-

δωσε τη δημιουργικότητά μου. Ως βασική κατάρτιση του ταξιδιού θεωρώ τις άριστες σχέσεις που αναπτύχθηκαν με τους συνταξιδιώτες μου και τα μέλη του Hellenic Society του Georgia Tech».

## Μήνυμα του Προέδρου προς τους Αποφοίτους

Αγαπητές και αγαπητοί Απόφοιτοι,

Το πρόσφατο 1<sup>ο</sup> Συμπόσιο Αποφοίτων στις 15 και 16 Ιουνίου, μας γέμισε με χαρά και ενθουσιασμό. Όλοι μαζί αναπολήσαμε τα παλιά, μιλήσαμε για το παρόν και κοιτάξαμε στο μέλλον με αισιοδοξία και δεσμευθήκαμε, ο καθένας από τη δική του μεριά, να κρατήσουμε το Τμήμα ψηλά. Ως μέλη της οικογένειας του Τμήματος θέλουμε να μεταφέρουμε το όραμά μας και στις επόμενες γενιές. Το Τμήμα, όπως διαπιστώσατε, καταβάλλει μεγάλες προσπάθειες για να διατηρηθεί ψηλά σε διεθνές επίπεδο. Η κακή οικονομική κατάσταση της χώρας κάνει πολύ δύσκολη ακόμη και την καθημερινότητα στη λειτουργία του Τμήματος.

Απευθυνόμαστε σε εσάς, ζητώντας τη συνδρομή σας, για να μπορέσουμε να διατηρήσουμε σε αξιοπρεπή κατάσταση τις υποδομές μας και να παρέχουμε ποιοτικές σπουδές στα παιδιά μας. Κάθε συνεισφορά είναι καλοδεχούμενη. Μπορείτε να καταθέσετε τη συνδρομή σας στον παρακάτω λογαριασμό:

**IBAN: GR60 0110 2290 0000 2295 4000 232**

(ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ της ΕΛΛΑΔΟΣ)

Αιτιολογία : «Κατάθεση Χορηγίας Αποφοίτων και φίλων του Τμήματος Χημικών Μηχανικών ΠΠ – Κωδικός έργου: 55340000»

Για μεγαλύτερες προσφορές, τόσο από εσάς όσο και από τους φορείς που εργάζεστε ή συνεργάζεστε, μπορείτε να απευθύνεστε στον Πρόεδρο για να ενημερωθείτε για τις ιεραρχημένες προτεραιότητές μας.

Ελπίζουμε σε κάθε Συμπόσιο Αποφοίτων να δυναμώνουμε τους δεσμούς μας και να κάνουμε την κοινότητά μας συμπαγή, δυναμική και πρωτοποριακή.

Ο Πρόεδρος του Τμήματος

Καθηγητής Δημήτρης Βαγενάς  
([dvagenas@chemeng.upatras.gr](mailto:dvagenas@chemeng.upatras.gr))

Η τελευταία μας σελίδα (Σ.Μ.)



← Ο Θάνος Ζησιός, της τάξης του 1984, αποφοίτησε το 1992 έχοντας κάνει πραγματικότητα το μεγάλο του όνειρο: να γίνει πιλότος και να πετάξει με Boeing. Σήμερα: ύστερα από ένα πέρασμα από την Olympic Aviation, είναι αρχι-κυβερνήτης της AEGEAN.



↑ Η Χαρά Μιχαλοπούλου, η Μαίρη Γιαννακοπούλου, η Αναστασία Σιδέρη και (πίσω) η Εύη Μηνά, ο Παύλος Βλάχος και ο Μανόλης Τερζής, άπαντες της τάξης του 1979, φωτογραφίζονται μπροστά από τη... μυθική άσκηση «Ροή σε Σωληνώσεις»



↑ Η Γεωργία του @ChemEngUP, της τάξης του 2016, με τη Δέσποινα Σωτηροπούλου της τάξης του 1978 (απόφοιτη του 1983, μετέπειτα Διδάκτορας του ΤΧΜ και σήμερα ΕΙΔΙΠ του ΤΧΜ)

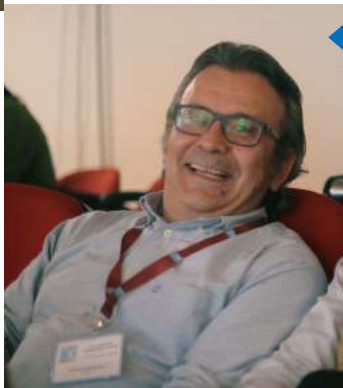
Επίκαιρη παραφθορά από τη μαγική νύχτα της 12<sup>ης</sup> Ιουλίου στο Ολυμπιακό Στάδιο, με το Φίλιππο Πλιάτσικα:



« Θα'θελα να ευχαριστήσω τα φαντάσματα... που σαν βγαίνουνε, λένε για μένα πράγματα...»



↑ Ο Δημήτρης Καρύδης (DAK), της τάξης του 1984, αποφοίτησε το 1989, Διδάκτορας του ΤΧΜ το 1994, κάτι «εξηγεί» στο Γιώργο Βογιατζή (Διδάκτορας του ΤΧΜ το 1992, σήμερα Διευθυντής Ερευνών στο ΙΤΕ/ΙΕΧΜΗ)



← Ο Βασίλης Ζασπάλης (τάξη του 1981) σήμερα Καθηγητής και Πρόεδρος του Τμήματος Χημικών Μηχανικών του ΑΠΘ

Χαρούμενα πρόσωπα των εκπροσώπων της τάξης του 1995, η πρώτη τάξη στην οποία δίδαξα τη «Χημική Θερμοδυναμική», την άνοιξη του '96

